

متن پرسش

سلام استاد عزیز و مهربان: امشب بعد از هزار بار توبه شکستن باز به آغوش امام رضا برگشتم. از شون درخواست درد بی درمون رو کردم تا اینکه به حدیثی از رسول الله رسیدم که می گفت اگر جوانان نمی توانند ازدواج کنند با روزه شهوت شان را مهار کنند. خیلی امید وار شدم ولی استاد حدود ۲ سال و نیم است که دارم روزه پشت سر هم می گیرم دیگر در کل بستگانم اسمم مشهور شده به شخصی که همش روزه می گیره و دیگه تغییر کرده حتی دیگر اعضای خانواده ام روی من حساسی جدید باز می کنند و مرا قبول دارند ولی استاد از شما چه پنهان که خودم خودم را اصلا قبول ندارم و در خلوت هایم اشک می ریزم و ناله می کنم. استاد عزیز تا کی باید این مسیر را به تنهایی ادامه دهم؟ چرا خداوندی که دقیقاً سر بزنگاه دستم را می گیرد و به من راه را نشان می دهد چرا دوست دارد انقدر در سختی باشم و به خودم سخت بگیرم و انقدر دل سوزناکی داشته باشم و هر هفته در انابه و پشیمانی به سر برم؟ استاد عزیز لطف بفرمایید مرا راهنمایی کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: طوری در عبادات خود ورود نکنید که موجب فشار روحی برایتان شود. در حدّ وظیفه عمل نمایید و امیدوار رحمت الهی باشید. موفق باشید